

MARJUT MOISALA

SEITSEMÄN
KUOLEMANSYNTIÄ

- PYHYYTESEI TULKINTA

Seitsemän kuolemansyntiä

-Pyhyytesi tulkinta

MARJUT MOISALA

SEITSEMÄN
KUOLEMANSYNTIÄ

© 2022 Moisala, Marjut
Kaikki oikeudet pidätetään

Kustantaja:
BoD – Books on Demand
Helsinki
Suomi

Valmistaja:
BoD – Books on Demand
Norderstedt
Saksa

ISBN: 978-952-80-6802-0

Tämä kirja on kirjoitettu yhdessä Pyhän Hengen/
Todellisen Itsen kanssa ja on omistettu Sinulle, joka
etsit tietäsi Valoon ja Vapauteen maailmasta, joka on
utuinen uni mielesi valkokankaalla.

Sinulle, joka sydämessäsi tiedät olevasi viaton.

MITÄ ON KUOLEMANSYNTI ?

Danten Jumalaisen Näytelmän mukaan ne ovat lueteltuna pahimmasta lievimpään:

Ylpeys
Kateus
Viha
Laiskuus
Ahneus
Ylensyönti
Himo

MUTTA, onko kuolemaa olemassa ja sen myötä mitä synti on, onko se totta?

Siinä kysymyksiä, joita ihmiskunnan aivot ovat pohjineet tuhansia vuosia. Todellisuus ja Maailma ovat kaksi eri asiaa. Todellisuus ”sijaitsee” maailman väleissä, taustalla, hiljaisuudessa. Se pakenee melua, touhua, saavuttamisen pakkoa ja se pakenee myös kuolemaa. Maailma on ilmiöiden kenttä. Se mikä syntyy, myös kuolee. Tämä kaikki koskee vain kehoa ja sinä et ole se.

Maailman väleistä Todellisuus kuiskaa ja väliin huuataa hiljaista sanomaansa siitä, ettei kuolemaa ole, on vain ikuinen elämä. Ettet sinä ole kuihtuva muoto eli

keho, vaan ikuinen henki ja ettei syntiä voi olla ole-massa, sillä se mitä luulit synniksi, on vain erehdys, illuusio, väärin nähty totuus siitä Kuka Sinä Olet.

Tämän perusteella kuoleman synnit koskevat egoa ja se saa ne myös omanaan pitää. Sinua koskee ikuinen viattomuus, todellista sinua vain ja ainoastaan valo ja vapaus ja tämä on totta.

Egon tarinat ovat vain tarinoita ja ne erottaa totuudesta se, etteivät ne kestä päivänvaloa. Loogisesti ajatellen vain Yksi on totta, ja muuta ei ole kuin tuo Yksi eli Korkein. Ja Sinä olet hänen rakas lapsensa, yhtä luojaasi kanssa. Se tarina mitä ego kertoo, on hyvin hauras dualistinen kyhäelmä kun sitä tarkastellaan lähemmin ja se pysyy elossa, tietoisuudessa, vain siksi *ettei sitä tarkastella*. Siksi, tämän tekstin myötä luomme hyvin tarkan katseen seitsemään kuoleman syntiin ja siihen, ovatko ne totta vai egon tarina. Ja siihen, *Mikä sitten On totta?*

Oletko Sinä totta? Kuka Sinä olet? Onko sinua, sellaisena kuin luulit olevasi, lainkaan olemassa?

Uskallatko avata Pandoran lippaan ja katsoa läpi kaikki hassut uskomukset, joita mielesi salaisissa kammioissa asustaa? Jos uskallat, voit olla varma, että tulet lopulta huokaisemaan helpotuksesta, naura-

maan iloisesti ja ihmettelemään, miten aiemmin et huomannut asianlaitoja tai niiden taustoja.

Pyhä Henki kulkee kanssasi, jokaisella seitsemällä pysäkillä, kun näet seitsemän kuolemansynnin vai-
kutuksen egosi tukipilarina ja pystyt näistä pilareista
luopumaan ja kävelemään ilman keppejä, lopulta
lentämään vapaana kuin kotka tietoisuuden taivaalla.

Olen kanssasi. Ole Sinäkin Todellisen Itsesi kanssa,
avaa siipesi ja olet vapaa, kuten olit aina, vaikket
sitä muistanutkaan. Nyt muistat.

YLPEYS

Egon viehätys kuoleman ajatusta kohtaan on suuri,
sillä ego elää pelosta. Kuitenkin melkein yhtä suuri
on egomielen viehätys ylpeillä saavutuksillaan, joita
sillä tosiasiassa ei ole, mutta joita se haluaa suureen
ääneen kailottaa jotta hämmentyisit ja alkaisit uskoa
olevasi erillinen itse, jota voi verrata toisiin erillisen
itsen sirpaleisiin.

Mihin muuhun ylpeys voisikaan perustua kuin ver-
tailuun? Jos kaikki olisivat saman arvoisia eli yhtä
hyviä – kuten todella ovatkin – ei ego voisi ylpeillä
mistään saavutuksesta tai omasta paremmuudestaan.

Kun kuitenkin dualismissa vallitsee jakautuminen si-
nuun ja muihin, niin ego ottaa tästä kaiken ilon irti,
vertaamalla itseään muihin ja kokemalla ylpeyttä pa-
remmuudestaan tai häpeää huonommuudestaan, joka
on ylpeyden negatiivinen muoto.

*Yksilö voi olla ylpeä siis myös siitä, että on huonom-
pi kuin kaikki toiset ja siten erityinen.*

Ylpeys käy lankeemuksen edellä, tämähän on opittu
moneen kertaan ja toistettu maailman poluilla kul-
kiessamme. Onko kuitenkaan olemassa lankeemusta,
ellei ole sisäistä uskoa syyllisyyteen jonka seurauk-
sena ylpeilystä seuraa rangaistus, joka tarpeeseen ih-
minen uskoo. Jos rangaistusta ei tulekaan, vaikka
sitä kovasti alitajuisesti odotetaan, niin siitä seuraa
pettymys.

Ylpeyden alituinen seuralainen on huono itsetunto.
Ylpeilevä egomieli haluaa korostaa omaa arvoaan
toisten kustannuksella, sillä se on arvostaan epävar-
ma. Sen sijaan todellinen Itse tietää arvonsa, eikä
mikään ulkoinen tai sisäinen tapahtuma sitä horjuta
millään tavalla. Pelon täyttämä epävarma mieli on
ylpeä, mutta rakkaudella ei ole mitään syytä ylpeillä,
sillä se on kokoajan täysin ehyt ja kokonainen.

Entä sitten New Age maailman ”Ole ylpeä itsestäsi,
arvosta itseäsi...” -ajatukset?

Uskonnot perustavat moraalisääntöjään paljolti kuolemansyntien välttämiseen, mutta eivätkö uskonnolliset yhteisöt itse yhä uudelleen lankea myös näihin samoihin omiin sääntöihinsä?

Jos ”kunnian kukko ei laula” itseään ylentävälle, niin toisaalta eikä itsensä alentaminen ole jälleen sitä negatiivista ylentämistä eli itsensä tekemistä tärkeäksi vaikkapa sen takia, että on erityisen hyvä uskonnollinen ihminen tai erityisen kova askeetti joka pystyy voittamaan mielihalunsa, mutta ei ylpeyttään koska haluaa kertoa voitoistaan ”muille” tai tehdä ne muutoin näkyväksi, pukeutumalla vaikkapa erakkomunkin ja sannyasin oranssiin pukuun ja tuhkaamalla kasvonsa?

Egomieli on ovela, joten jos luulet sen olevan vähemmän ylpeä köyhyyslupauksen annettuaan kuin rikkaana eläessään, niin saatat olla väärässä. Egomieli löytää aiheita ylpeyteen, mistä tahansa asiasta tai ominaisuudesta tai sen puutteesta.

Mikä sitten on paras keino kohdata ylpeyden ketterä käärme omassa mielessään?

Kuten alustuksessa tuli ilmi, paras keino on katsoa tuollaisten(kin) uskomusten lävitse, ottaa etäisyyttä ja pysyä valppaana omassa tiedostamisessaan ja kysyä, onko tämä totta? Ovatko erillisyyteen uskovan

Onko kuolemaa olemassa ja sen myötä mitä synti on; onko se totta?

Siinä kysymyksiä, joita ihmiskunnan aivot ovat pohtineet tuhansia vuosia. Todellisuus ja Maailma ovat kaksi eri asiaa. Todellisuus sijaitsee maailman väleissä, taustalla, hiljaisuudessa. Se pakenee melua, touhua, saavuttamisen pakkoa ja se pakenee myös kuolemaa.

Maailman väleistä Todellisuus kuiskaa ja väliin huutaa hiljaista sanomaansa siitä, ettei kuolemaa ole, on vain ikuinen elämä. Ettet sinä ole kuihtuva muoto eli keho, vaan ikuinen henki ja ettei syntiä voi olla olemassa, sillä se mitä luulit synniksi on vain erehdys, illuusio, väärin nähty totuus siitä Kuka Sinä Olet.

Tämän perusteella kuoleman synnit koskevat egoa ja se saa ne myös omanaan pitää. Sinua koskee ikuinen viattomuus, todellista sinua vain ja ainoastaan valo ja vapaus ja tämä on Totta.

BoD

9 789528 068020